

Kennis voor toekomstbestendige crisisbeheersing

Lectoraatsplan
Crisisbeheersing 2026

Nederlandse Academie voor
Crisisbeheersing en Brandweezorg
Postbus 7010
6801 HA Arnhem
Kemperbergerweg 783, Arnhem
www.nipv.nl
info@nipv.nl
088 274 74 00

Colofon

© Nederlands Instituut Publieke Veiligheid (NIPV), 2026

Auteur(s) E. Leentvaar & M. Bakker
Met medewerking van Lectoraat Crisisbeheersing

Datum 30 januari 2026

Wij hechten veel belang aan kennisdeling. Delen uit deze publicatie mogen dan ook worden overgenomen op voorwaarde van bronvermelding.

Het Nederlands Instituut Publieke Veiligheid is bij wet vastgelegd onder de naam Instituut Fysieke Veiligheid.

Inhoud

	Inleiding	4
1	Betekenis en werkwijze lectoraat	6
1.1	De bedoeling	6
1.2	Een terugblik	7
1.3	Onderzoekslijnen	8
1.4	Kenniscirkel	9
2	Onderzoeken 2026	10
2.1	Onderzoekslijn Professionele crisisbeheersing	10
2.2	Onderzoekslijn Weerbaarheid, maatschappij en crises	12
2.3	Onderzoekslijn Ontwikkelingen en actualiteit	15
2.4	Relatie Strategische onderzoeksagenda 2023-2026	17
3	Doorwerking en kennisdeling	18
3.1	Doorwerking	18
3.2	Netwerken	18
3.3	Samenwerking	19
3.4	Vertaling naar het onderwijs	20
4	Personeel	21
4.1	Formatie lectoraat Crisisbeheersing	21
4.2	Inzet en ontwikkeling professionals	21
5	Financiering	23
	Bijlage 1: het lectoraat	24

Inleiding

Crisisbeheersing staat voor de coördinatie en besluitvorming over het geheel van maatregelen en voorzieningen die de overheid treft in samenwerking met crisispartners, waarbij de veiligheid in het geding is of kan zijn, of bij andere situaties die een grote uitwerking op de maatschappij (kunnen) hebben. Het gaat vaak om situaties, die onder hoge tijdsdruk en met een hoge mate van onzekerheid, vragen om besluiten en maatregelen die buiten de reguliere gang van zaken vallen (NCTV, z.d.). De overheid maakt ten behoeve van de crisisbeheersing steeds actiever gebruik van de kracht van de samenleving (inwoners, bedrijven en maatschappelijke organisaties). De overheid kan het niet (meer) alleen, zeker niet bij de crises die steeds diverser en complexer worden.

Het werkgebied van het lectoraat Crisisbeheersing richt zich op de ontwikkeling en kwaliteit van de crisisbeheersing om nu en in de toekomst de taken optimaal uit te kunnen voeren. Het gaat hierbij om zowel de professionalisering van de crisisorganisatie als die van de individuele crisisprofessionals, het betrekken van de hele samenleving in de crisisbeheersing en het leren van de praktijk van crisisbeheersing.

De activiteiten van het lectoraat worden elk jaar in een lectoraatsplan beschreven dat dient als concrete uitwerking van de strategische onderzoeksagenda 2023-2026¹ en het jaarplan van het NIPV.

Dit lectoraatsplan Crisisbeheersing 2026 is tot stand gekomen op basis van de behoeften en vragen uit het werkveld (onder andere de Vakraad Risico- en Crisisbeheersing), inzichten uit de Toekomstverkenning Crisisbeheersing (in opdracht van de RCDV)², vragen uit het crisisbeheersingsonderwijs, eerdere (eigen) onderzoeken, beleidsontwikkelingen, en door eigen waarnemingen van maatschappelijke ontwikkelingen die van invloed zijn op de crisisbeheersing, zoals klimaatverandering en geopolitieke veranderingen

Het plan kent enkele raakvlakken met de jaarplannen van de lectoraten Brandveiligheidskunde, Brandweerkunde, Energie- en transportveiligheid en Datawetenschappen op het gebied van leren van incidenten, onderzoek naar gedrag, leiderschap en de nafase.

Onafhankelijk en integer praktijkgericht onderzoek

De kennisontwikkeling en -deling van het lectoraat vindt plaats binnen de Nederlandse Academie voor Crisisbeheersing en Brandweezorg (NACB) van het NIPV. Binnen de Nederlandse Academie voor Crisisbeheersing en Brandweezorg (NACB) wordt de onafhankelijke kennis- en onderzoeksfunctie van het NIPV geborgd. De NACB voert - zelfstandig of in opdracht van derden - onafhankelijk en integer praktijkgericht onderzoek uit op het gebied van crisisbeheersing en brandweezorg. De uitkomsten van het volgens wetenschappelijke standaarden verrichte onderzoek vertalen we naar kennisintensieve dienstverlening. Daarmee dragen we bij aan het leren van veiligheidsregio's en andere

¹ [20230901-NIPV-Strategische-onderzoeksagenda-2023-2026.pdf](#)

² [20221027_NIPV_Toekomstverkenning-Crisisbeheersing.pdf](#)

publieke organisaties voor brandweertzorg en crisisbeheersing en zorgen we ervoor dat zij zo goed mogelijk voor hun taken zijn toegerust. Verbinding met ons onderwijs, het werkveld en de samenleving staat centraal.

1 Betekenis en werkwijze lectoraat

1.1 De bedoeling

Bij het door het lectoraat Crisisbeheersing uitgevoerde praktijkgerichte (toegepaste) wetenschappelijke onderzoek is veel aandacht voor directe toepasbaarheid. We willen dat de ontwikkelde kennis daadwerkelijk bijdraagt aan de professionalisering en doorontwikkeling van crisisbeheersing. We richten ons steeds op een optimale uitwisseling tussen het werkveld en het NIPV.

De kennis die over en voor de crisisbeheersing wordt ontwikkeld, voedt ook het onderwijs. Daarnaast bevordert het lectoraat de kennisdeling om crisisbeheersingsorganisaties te faciliteren in hun leren.

Missie

Het ontwikkelen en delen van kennis over de preparatie op, respons op en het herstel van crisissituaties om de professionele crisisbeheersing te versterken.

Visie

Het met kennis en inzichten onderbouwd ondersteunen van beleid, organisatie en vakmanschap voor een optimale en toekomstbestendige crisisbeheersing.

Verbinding met de beroepspraktijk

Om ervoor te zorgen dat onze onderzoeksresultaten leiden tot bruikbare kennis voor de beroepspraktijk, betrekken we het werkveld op verschillende momenten bij ons onderzoek. Bij het ontwerpen van onze onderzoeken maken we de verbinding met de praktijk. Dat doen we door behoeften op te halen, maar ook door onze onderzoeksideeën en onderzoeksvragen te toetsen op de aansluiting met de praktijk.

- > Tijdens de uitvoering van onze onderzoeken betrekken we de doelgroepen die onderwerp zijn van ons onderzoek of in hun werk te maken hebben met het thema van het onderzoek. We doen dit onder andere door informatie op te halen door middel van interviews, expertsessies of een vragenlijst, gebruik te maken van databronnen, door een klankbordgroep in te richten, door samen met het veld het onderzoek uit te voeren of gezamenlijk de aanbevelingen van het onderzoek op te stellen.
- > Voor de verspreiding van de onderzoeksresultaten schrijven we praktijkgerichte onderzoeksrapporten en maken we kennisproducten met de belangrijkste resultaten van ons onderzoek, zoals een handreiking of een factsheet. Daarnaast organiseren we kennisdelingssessies en verzorgen we sessies op congressen of bijeenkomsten van veiligheidsregio's en andere crisispartners.
- > Ook zorgen we ervoor dat onze onderzoeksresultaten landen in het onderwijs, zodat de crisisprofessionals in opleiding meteen de meest actuele kennis meekrijgen.

Lector als boegbeeld

De lector monitort ontwikkelingen in de maatschappij en het vakgebied, bouwt aan het netwerk, zet de richting uit, stuurt op inhoud, uitvoering en kwaliteit van onderzoek en is het boegbeeld binnen de organisatie en naar buiten toe. De lector geeft gevraagd en ongevraagd advies, en hij wordt geraadpleegd vanuit de wetenschap, door beleidsmakers en de media. In 2026 wordt nagedacht over de opvolging van de huidige lector.

1.2 Een terugblik

1.2.1 Ontwikkeling van het lectoraat

Het lectoraat Crisisbeheersing begon in 2010 als een lectoraat dat bestond uit één en later twee personen. Eerst werd het lectoraat gedragen door het NIPV en de Politieacademie, maar na een aantal jaren trok de Politieacademie zich terug: zij verlegde de focus naar andere onderzoeksdomeinen.

Een auditteam constateerde in 2013 dat de lector met bescheiden hulp van anderen mooie dingen deed, maar dat het NIPV meer geld diende vrij te maken om de lector en het lectoraat steviger te stutten. Vanaf 2014 groeide het lectoraat langzaam dan ook. Met verschillende publicaties waaronder zeker de succesvolle reeks *Lessen uit crises en mini-crisis* (in totaal negen bundels gemaakt) kreeg het lectoraat steeds meer waardering bij crisismanagers en hun bestuurders. In de loop der jaren kreeg het lectoraat ook steeds meer naam met evaluaties van rampen en crises (zoals hoogwater in het Noorden, scheepsbrand Scheveningen; Hagelstorm Zuidoost-Brabant, containercalamiteit Waddenzee, brand De Meinweg, enkele casus met problemen met de bereikbaarheid van 112, cyberverstoring VNOG en meer recent de schietincidenten met de Erasmusschutter en de explosie aan de Tarwekamp. Gaandeweg verbreedde het palet zich en daarmee ook de methoden van onderzoek. Andersoortig en soms ook meer kwantitatief onderzoek volgde met de ontwikkelingen rond NL-Alert, het meten van de risicoperceptie en het in kaart brengen van verminderd zelfredzamen in onze samenleving. Crisiscommunicatie werd een steeds belangrijker thema. Tijdens de coronacrisis ondersteunde het lectoraat de veiligheidsregio's en anderen met regelmatige snelle kennispublicaties. Ook werd de organisatie van de crisisbeheersing meer onderwerp van studie (ontwikkeling en rol veiligheidsregio's; de rol en betekenis van het Veiligheidsberaad) en werd aandacht gericht op andere relevante crisispartners (Rode Kruis, Rijkswaterstaat, waterschappen). Een mooi gevolg van deze verbreding is het recent verschenen Basisboek Crisisbeheersing waarvoor het gehele lectoraat bijdragen leverde.

Naast veelvuldig en kwalitatief hoogwaardige publicaties heeft ook de koppeling met de praktijk en het onderwijs de nodige aandacht. In de MCPM-opleiding speelde en speelt het lectoraat al vanaf het begin een flinke rol en met allerlei congressen en lezingen wordt informatie en kennis gedeeld. Een zekere trots is er ook dat inmiddels twee van de onderzoekers een promotietraject zijn gestart waarmee ook nieuwe onderzoeksterreinen (scenariodenken; omgaan met schaarste) een plek binnen het lectoraat hebben gekregen.

1.3 Onderzoekslijnen

Het onderzoek van het lectoraat is geordend naar drie onderzoekslijnen. Deze zijn:

1. Professionele crisisbeheersing
2. Weerbaarheid, maatschappij en crises
3. Ontwikkelingen en actualiteit

1.3.1 Professionele crisisbeheersing

In het kader van de publieke veiligheid moet de crisisbeheersing in staat zijn om veilig, effectief, efficiënt en flexibel hun werk voor te bereiden en uit te voeren. Vakbekwaamheid is daarbij essentieel. Deze onderzoekslijn gaat over het continue proces van doorontwikkeling en professionalisering van de crisisbeheersing. Het gaat hierbij om zowel de professionalisering van de crisisorganisatie als die van de individuele crisisprofessionals.

1.3.2 Weerbaarheid, maatschappij en crises

In de veranderende wereld zijn crises complexer, onvoorspelbaarder en soms langduriger dan voorheen. Crisisbeheersing vraagt daarom betrokkenheid van de hele samenleving: van burgers, bedrijven en (maatschappelijke) organisaties. De weerbare samenleving moet versterkt worden. Dat betekent dat de crisisorganisaties moeten denken vanuit in plaats van voor (of erger zonder) deze partijen. Ook dient de kracht vanuit de samenleving actief betrokken te worden bij zowel de aanpak van crises alsook bij het herstel. Crisisorganisaties moeten het perspectief van de samenleving nog meer centraal zetten. Wat doet een crises met de maatschappij?

1.3.3 Ontwikkelingen en actualiteit

Onderzoek naar ontwikkelingen en actualiteit is een voornaam onderdeel van de kennisontwikkeling op het gebied van crisisbeheersing. Kennis door middel van bijvoorbeeld casuïstiekonderzoek, evaluatieonderzoek, snelle kennismobilisaties en toekomstverkenningen is nodig om veranderingen en trends te kunnen waarnemen. Maar misschien nog wel belangrijk om goed zicht te hebben op de praktijk van crisisbeheersing. Naast de bekende 'wat'-vraag, besteden we vooral aandacht aan 'het waarom'. Dit draagt ertoe bij de (veranderende) wereld van crisisbeheersing (beter) te begrijpen en daarvan te leren.

1.4 Kenniscirkel

Vanuit de kenniscirkel heeft het lectoraat Crisisbeheersing expliciet aandacht voor de verbinding met het werkveld en het onderwijs, maar ook met andere kennisinstituten, universiteiten en hogescholen. Onderzoek en onderwijs zijn met elkaar verbonden door curriculumontwikkeling, lesstof, onderzoekers die als docent optreden (en vice versa), stagiaires, afstudeerders en promovendi. Onderzoeksresultaten geven aanleiding tot de ontwikkeling of actualisatie van kennisproducten zoals handreikingen, infographics en e-learning.

2 Onderzoeken 2026

In 2026 worden in het kader van de drie onderzoekslijnen van het lectoraat de volgende onderzoeken uitgevoerd.³⁴ Een aantal activiteiten zijn doorlopende activiteiten.

2.1 Onderzoekslijn Professionele crisisbeheersing

Binnen de onderzoekslijn Professionele crisisbeheersing wordt onderscheid gemaakt in overkoepelende en specifieke thema's. Hieronder worden de activiteiten binnen die thema's nader toegelicht.

2.1.1 Organisatie en samenwerking

Crisisbeheersing kenmerkt zich door een multidisciplinaire samenwerking van vaste crisispartners en steeds meer ook met andere partijen die ad hoc onderdeel worden van de crisisorganisatie. De verbinding tussen al deze partijen wordt gevormd door gezamenlijke doelstellingen, door overkoepelende processen als leiding en coördinatie, door structuren, zoals de inrichting van het crisisstelsel, en afspraken over werkwijzen, bijvoorbeeld over informatievoorziening. Voor deze generieke onderwerpen zijn onderstaande onderzoeken voorzien⁵:

> **Doctrine**

Crisisbeheersing heeft zich in de laatste decennia steeds meer als een zelfstandig vakgebied geprofessionaliseerd. De kennis en inzichten uit de afgelopen jaren bieden kunnen gebundeld worden in een eigen doctrine. Dat sluit aan bij de doelstelling die is beschreven in het meerjarenplan van de vakraad risico- en crisisbeheersing om toe te werken naar een eenheid van opvatting voor crisisbeheersing. Het lectoraat zal in samenwerking met de vakraad risico- en crisisbeheersing de doctrine samenstellen. Dit project wordt ingezet als een groeimodel, waarbij het lectoraat een rol heeft in de ontwikkeling van de doctrine en in het beheer ervan.

> **Basisboek Crisisbeheersing**

In 2025 is het Basisboek Crisisbeheersing verschenen onder redactie van het NIPV. Het Basisboek is bedoeld voor zowel studenten in het hoger onderwijs als voor (nieuwe) medewerkers in de beroepspraktijk. Om de waarde van het boek voor onderwijs en werkveld te behouden, zorgt het lectoraat voor het beheer en de doorontwikkeling van de inhoud en het gebruik van deze uitgave.

> **Leiderschap**

Het NIPV kent al enkele jaren een programma rond het thema Leiderschap. Als onderdeel van dit programma starten we een onderzoek naar de meest voorkomende dilemma's in de

³ Actuele informatie over de diverse onderzoeken is te vinden op de NIPV-site onder 'onderzoeksagenda'.

⁴ Naast onderzoeken in het kader van het lectoraatsplan wordt ook onderzoek in opdracht uitgevoerd, passend binnen de onderzoekslijnen van het lectoraat.

⁵ Doorlopend uit 2025 participeert het lectoraat in een Europees project over samenwerking van crisisorganisaties in grensgebieden ([CivPro-LiNC | UCP Knowledge Network](#)).

crisisbeheersing waar leiders mee te maken krijgen. Dit doen we door een literatuurstudie naar dilemma's en een beknopte enquête. Samen met crisisleiders zoeken we vervolgens naar handelingsrepertoire om met deze dilemma's om te gaan, die in enkele dialoogsessies verder besproken worden. Daarmee biedt dit onderzoek al tijdens deze sessies al een belangrijke meerwaarde voor de deelnemende crisisleiders. De inzichten uit het onderzoek kunnen daarnaast in het onderwijs gebruikt worden.

> **Output en strategie in crisisbeheersing**

Wat crisisbeheersing is, wordt vaak beschreven aan de hand van structuren en processen. Daarmee bestaat het risico dat het (beoogde) resultaat van crisisbeheersing uit beeld raakt. Dat is te herkennen in terugblikken op een inzet met uitspraken als: "We hebben goed afgestemd en samengewerkt", "we hadden al snel een goed beeld", "verschillende structuren zitten de samenwerking in de weg". Het formuleren van het 'resultaat' en/of de strategie van een crisisteam is vooraf, tijdens en terugblikkend nog geen gebruikelijk onderdeel. Binnen politie (opdracht, beleidsuitgangspunten) en defensie (commanders intent, mission analysis) zijn daarvoor aanknopingspunten te vinden. Doel van een eerste onderzoek op dit gebied is inzicht te geven in bruikbare componenten voor het bepalen van output en strategie.

> **Gebruik van informatietechnologie**

In 2025 is een vooronderzoek uitgevoerd naar het gebruik van informatietechnologie in crisisbeheersing. Het doel van dit onderzoek is in kaart te brengen hoe en voor welke crisisprocessen (als detectie, alarmering, informatie, leiding en coördinatie, crisiscommunicatie) informatietechnologie momenteel wordt ingezet. De hoofdvraag luidt 'Hoe kan de toepassing van informatietechnologie voor crisisbeheersing door de veiligheidsregio's in Nederland worden verbeterd?' Op basis van de uitkomsten van het vooronderzoek willen we in 2026 vervolgonderzoek opzetten.

Naast deze genoemde onderzoeken zijn er ook nog eerste onderzoeks ideeën over het behouden van de flexibiliteit van crisisorganisaties en over de samenwerking tussen (boven)regionale en nationale crisisorganisaties.

2.1.2 Specifieke thema's en processen

Hoewel iedere crisissituatie uniek is en het door onzekerheid soms lastig te bepalen is welke besluiten en maatregelen nodig zijn, is er in de aanpak van crises sprake van een aantal terugkerende processen, zowel in de voorbereiding, de respons als in de nafase. Deze processen zijn zoveel mogelijk opgebouwd om voor verschillende crisistypen toepasbaar te zijn. Een focus op bepaalde kenmerken van crisistypen of de toepassing binnen een bepaalde doelgroep kunnen leiden tot onderzoek op een meer specifiek thema. Hiervoor staan de volgende onderzoeken op de agenda:

> **NL-Alert**

Het meerjarig programma rond NL-Alert, dat het NIPV uitvoert voor het ministerie van Justitie en Veiligheid, kent een onderwijs- en een onderzoeksdeel. Jaarlijks maken wij een inzetrapportage over de inzet van NL-Alert in het afgelopen jaar. Daarnaast zullen wij vervolgonderzoek doen naar de ervaringen van veiligheidsregio's en meldkamers, en een vervolgonderzoek naar de beleving van burgers als ontvangers van de berichten.

> **Overgang van de acute naar de nafase**

Bevolkingszorg is gericht op de acute fase en daarom is het van belang dat voor de nafase wordt afgestemd tussen de crisisorganisatie en de incidentgemeente(n) over de wijze waarop de gemeente de taken in de nafase zal vormgeven. Een goede gecoördineerde overgang/ overdracht van die activiteiten naar de reguliere staande verantwoordelijke organisaties kan bijdragen aan een effectieve start van de nafase, om uiteindelijk zo goed mogelijk terug te kunnen keren naar het 'normale'. Kennis over die overdracht ontbreekt echter, blijkt uit eerder onderzoek. Het doel van dit onderzoek is het inzichtelijk maken van factoren die bijdragen aan een goede overdracht van de acute fase naar de nafase.

> **Ontwikkeling scenario's**

Het lectoraat heeft expertise op het gebied van scenariodenken en – ontwikkeling. Op dit thema hebben meerdere stakeholders gevraagd naar verdere uitwerking. In relatie tot het programma klimaatveiligheid start als eerste fase in het onderzoek een analyse van de al ontwikkelde scenario's in veiligheidsregio's en de overeenkomsten en verschillen, de verkenning van bruikbare scenario's bij partners, zoals het KNMI, RIVM en STOWA. In de tweede fase gaat het om de organisatie en facilitering van het proces om tot bovenregionale scenario's te komen. Doel is om scenariofactoren te formuleren door inzicht te krijgen op (boven)regionale risico's, cascades en netwerkpartners. Het proces zelf bevordert onderlinge samenwerking en het product is visueel vormgegeven bovenregionale scenario's bruikbaar bij incidenten en crises voor verdere aanscherping van de dan benodigde scenario's. Gebruik wordt gemaakt van eerdere ervaringen bij Covid-19 en opvang van Oekraïense ontheemden. De vakraad risico- en crisisbeheersing staat garant voor vertegenwoordigers vanuit de veiligheidsregio's. Deze fase benaderen we in breder perspectief om te komen tot een (of enkele) breed inzetbare werkwijze(s) voor de ontwikkeling van scenario's, ook bijvoorbeeld voor bedrijven, ketens, gemeenten en binnen het NIPV zelf.

Het lectoraat zal mogelijk ook een aandeel hebben in de derde fase, waarin de opbrengsten van de bovenregionale scenario's uitgewerkt worden in landelijke uitgangspunten.

> **Crisisbeheersing bij natuurbranden**

Het risico op omvangrijke en/of gelijktijdige natuurbranden neemt de komende jaren toe. In eerder onderzoek is in beeld gebracht welke bijzonderheden zich op het gebied van crisisbeheersing voor doen bij natuurbranden. In dit onderzoek worden thema's die hierin gesignaleerd zijn uitgewerkt naar meer kennis en mogelijk handelingsperspectieven voor crisisprofessionals. Daarnaast participeren we in een casuïstiekonderzoek voor het Landelijk Expertisecentrum Natuurbranden.

Naast deze genoemde onderzoeken zijn er eerste onderzoeksideeën over desinformatie, de toepassing van verdringingsreeksen, risicoprofielen, de positie en bevoegdheden van leiders van crisisteam, en de toepassing van de aanwijzingen.

2.2 Onderzoekslijn Weerbaarheid, maatschappij en crises

Binnen de onderzoekslijn weerbaarheid, maatschappij en crises wordt onderscheid gemaakt in twee thema's. Hieronder worden de activiteiten binnen die thema's nader toegelicht.

2.2.1 Weerbaarheid

De overheid is niet alleen in staat om alle dreigingen (geopolitieke spanningen, toenemende kans op natuurrampen etc.) het hoofd te bieden. Als we toekomstige rampen en crises goed voorbereid tegemoet willen treden, is de volledige kracht van de samenleving nodig: van burgers, bedrijven en (maatschappelijke) organisaties. Gezamenlijk kunnen we de weerbaarheid van de samenleving versterken. Op het gebied van weerbaarheid staan de volgende onderzoeken op de agenda.

> **Verdiepend onderzoek weerbaarheid - bedrijfsleven**

Om Nederland weerbaarder te maken tegen toekomstige dreigingen, zullen het bedrijfsleven en publieke organisaties (meer) moeten gaan samenwerken. Niet alleen heeft de weerbaarheid van bedrijven zelf invloed op de continuïteit van de maatschappij, ook heeft het bedrijfsleven belangrijke middelen en capaciteiten die voor crisisorganisaties van belang zijn voor het voorkomen, bestrijden of herstellen van een crisis. De vraag is hoe die samenwerking tussen overheid en bedrijfsleven er precies uit zou moeten zien. Het organiseren van zo'n samenwerking kent namelijk vele facetten waarop nog geen eenduidig antwoord bestaat. Het komende jaar zullen we in ieder geval lessen uit buitenland en binnenland ophalen om aanbevelingen te kunnen doen hoe de publieke-private samenwerking in Nederland te organiseren in het kader van de maatschappelijke weerbaarheidsopgave. Hiervoor zullen buitenlandse modellen van publiek-private samenwerking en de recente ervaringen met het bedrijfsleven in de coronacrisis worden bestudeerd.

> **Verdiepend onderzoek weerbaarheid – verminderd zelfredzamen**

Het thema *Weerbaarheid* is in 2025 gestart met diverse onderzoeken, waaronder een onderzoek naar de bijdrage van verminderd zelfredzamen in relatie tot het versterken van de weerbare samenleving. Wat mogen we van de verminderd zelfredzamen zelf verwachten qua bijdrage aan de weerbare samenleving en waar moet de overheid iets in betekenen? Afhankelijk van de uitkomsten van dit eerste onderzoek, is het wenselijk om ruimte te houden voor vervolgonderzoek.

Een vervolgonderzoek zou kunnen gaan over de verbinding van maatschappelijke organisaties (die onder andere zorgdragen voor groepen verminderd zelfredzamen) met veiligheidsregio's, gemeenten en ander ketenpartners. Zo kunnen krachten (beter) gebundeld worden in de voorbereiding op crises om uiteindelijk veerkrachtig te zijn als een crisis zich daadwerkelijk voordoet.

> **Noodsteunpunten**

De ontwikkeling van een landelijk netwerk aan noodsteunpunten heeft hoge prioriteit bij het Rijk, veiligheidsregio's en gemeenten. Dit netwerk bestaat uit noodsteunpunten (NSP's) en coördinatiepunten (CP's). Een noodsteunpunt heeft als hoofdfunctie het bieden van hulp aan inwoners en worden ingericht door gemeenten. Een coördinatiepunt maakt deel uit van de regionale crisisorganisatie en zorgt dat het lokale noodsteunpunt zijn werk kan doen. Elke veiligheidsregio zal het komende jaar starten met een pilot van één of meerdere lokale noodsteunpunten met bijbehorende coördinatiepunt. We onderzoeken de ontwikkeling van dergelijke noodsteunpunten, met nadruk op de verschillende functies die noodsteunpunten kunnen vervullen en wat daarvoor nodig is. Onze overkoepelende vraag luidt: Hoe kunnen noodsteunpunten bijdragen aan maatschappelijke weerbaarheid tijdens crises, en wat is daarvoor nodig?

> **Nationale richtlijn voor herstel na rampen en crises**

Nederland wordt steeds vaker geconfronteerd met complexe crises zoals pandemieën, overstromingen, cyberaanvallen en maatschappelijke verstoringen. Hoewel de acute fase van crisisbeheersing vaak goed georganiseerd is, blijkt het herstelproces na een crisis minder structureel en onvoldoende verankerd in beleid en uitvoering. Dit leidt tot vertragingen, ongelijkheid en een gebrek aan samenhang in de aanpak. Internationale voorbeelden tonen aan dat een geïntegreerde herstelstrategie – waarin overheid, private sector, maatschappelijke organisaties en burgers samenwerken – essentieel is om maatschappelijke veerkracht te vergroten. Dit EU-project speelt hierop in door een nationale richtlijn te ontwikkelen die herstel structureel onderdeel maakt van crisisbeheersing. Het lectoraat draagt onder andere bij aan dit project door middel van een literatuuronderzoek en casuïstiekonderzoek.

2.2.2 Maatschappij en crises

De kracht vanuit de maatschappij moet actief betrokken worden in de voorbereiding op crises, maar ook tijdens een crises en bij het herstel. Crisisorganisaties moeten het perspectief van de maatschappij nog meer centraal zetten. Er moet niet alleen gesproken worden over en voor de maatschappij, maar mét hen. Wat vindt de maatschappij van bepaalde risico's? Wat mag en kan er verwacht worden van de maatschappij in relatie tot crises? Wat doet een crises met de maatschappij? Welke ervaringen zijn er met geboden hulpverlening? Welke informatie hebben mensen nodig over crises? Zo is in 2025 onderzoek gedaan naar de behoeften van de samenleving wat betreft de risicocommunicatie over klimaatrisico's. Geplande activiteiten voor 2026 zijn:

> **Burgerbeleving c.q. tevredenheidsonderzoek geboden hulpverlening**

Er bestaat in het veld al wat langer behoefte aan een soort van tevredenheidsonderzoek over de hulpverlening na rampen en (mini)crises. "Doen we wel het goede en doen we het goede goed?" Hoe beoordelen verschillende categorieën van betrokkenen (getroffenen, vrijwilligers, hulpverleners, bedrijven en organisaties) het optreden van 'de overheid' en in hoeverre valt daarbij een relevante onderverdeling te maken in afzonderlijke hulpdiensten, gemeenten en eventuele andere overheidsorganisaties. Wat vinden de verschillende categorieën van betrokkenen na afloop van de zorg die aan hen is verleend en welke adviezen en observaties geven zij ons mee?

> **Kennisteam gedrag en publieke veiligheid**

Het lectoraat crisisbeheersing maakt samen met het lectoraat brandveiligheidskunde en het lectoraat brandweerkunde onderdeel uit van het kennisteam gedrag en publieke veiligheid. Het is een multidisciplinair team dat organisaties in het veiligheidsdomein helpt om gedrag echt te begrijpen – als basis voor effectieve gedragsverandering en een veiligere samenleving. Daarnaast kan het kennisteam (zelfstandig) onderzoek doen naar bijvoorbeeld hoe mensen denken over (nieuwe) risico's of gedragsfactoren uitvragen die bepalen of mensen zich gaan voorbereiden op mogelijke crises. In 2026 staat in ieder geval een inventariserend onderzoek gepland naar hoe gedrag wordt toegepast binnen de crisisbeheersing van veiligheidsregio's.

2.3 Onderzoekslijn Ontwikkelingen en actualiteit

Binnen de onderzoekslijn Ontwikkelingen en actualiteit wordt onderscheid gemaakt in drie thema's. Hieronder worden de activiteiten binnen die thema's nader toegelicht.

2.3.1 Ontwikkelingen

In 2022 is de Toekomstverkenning Crisisbeheersing gepubliceerd. In de toekomstverkenning zijn trends en ontwikkelingen geïdentificeerd die de komende jaren van invloed kunnen zijn op crisisbeheersing. De trends zijn georganiseerd aan de hand van vier hoofdthema's, namelijk data en technologie, sociaalmaatschappelijke ontwikkelingen, geopolitieke ontwikkelingen en klimaat en duurzaamheid. Daarnaast kunnen zich ook nieuwe ontwikkelingen voordoen, die we nu nog niet kunnen voorzien. Het komende jaar staat in ieder geval het volgende onderzoek gepland:

> Meervoudige crises

In de toekomstverkenning hebben we benoemd dat toekomstige crises meer verweven (zullen) zijn, een vooruitzicht dat ook nu al herkenbaar is. Vergelijkbaar met langdurige crises (of langdurige inzet) komt de vraag boven wat dit betekent voor crisisorganisaties. Doel van een eerste kennismobilisatie op dit gebied is te verkennen welke aspecten of thema's hierbinnen relevant zijn, wat ervaringen zijn en welke literatuur aanknopingspunten biedt.

In opdracht van het Veiligheidsberaad en het programma Klimaatveiligheid is eind 2025 gestart met een onderzoek naar cascade-effecten bij klimaatcrises. Dit krijgt een vervolg met enkele bestuurlijke doorleefsessies om de inzichten te delen en te verrijken met ervaringen uit het werkveld.

2.3.2 Evalueren en leren

Na incidenten is het gebruikelijk om de geboden hulpverlening te evalueren. De meeste evaluatieprocessen hebben verantwoorden en/of verbeteren als doel. Voor het lectoraat is de 'waarom' vraag vooral belangrijk. Waarom zijn de zaken gelopen, zoals ze zijn gelopen? Hierbij hoeft niet alleen aandacht besteed te worden aan wat er beter kan, maar zeker ook aan wat er goed is gegaan. Wat kunnen we leren van evalueren? Geplande onderzoeken zijn:

> Evalueren van het goede

Het merendeel van de evaluaties is gericht op het komen tot verbeterpunten en/of het verantwoording afleggen daarover. Op zijn minst evenveel is te leren van wat goed is gegaan in de aanpak van of voorbereiding op een crisis, gecombineerd met de vraag waarom of waardoor. Dan leren we wat wel werkt in plaats van wat niet (goed) werkt en hoe we dat kunnen behouden of versterken. Dit onderzoek richt zich op de werkwijze en uitkomsten van deze invalshoek van evalueren. Wat weten we uit de literatuur (bijv. de positieve bestuurskunde)? Wat betekent het om de focus te leggen op het goede en voorbij te gaan aan wat niet goed ging? Wat zijn drempels of obstakels? Welke onderzoeksvragen en -methoden zijn geschikt? Op welke manier zijn conclusies en aanbevelingen te formuleren?

> **De werking en impact van evaluaties binnen de crisisbeheersing**

Zowel binnen veiligheidsregio's als bij het NIPV wordt de nodige tijd en aandacht besteed aan evaluaties van incidenten. Het evalueren is een belangrijk – en deels verplicht – middel om te leren van ervaringen en crisisorganisaties te versterken voor de toekomst.

Toch klinkt in de praktijk regelmatig dat er weinig met de uitkomsten van evaluaties wordt gedaan. Maar klopt dat beeld? Welke factoren bepalen of leerpunten uit evaluaties daadwerkelijk worden opgevolgd? En in welke mate leiden evaluaties daadwerkelijk tot verbeteringen in de crisisvoorbereiding? Welke leerpunten worden wel opgepakt en met welke reden? Op deze vragen is nog geen eenduidig antwoord, maar ze bieden wel aanknopingspunten voor verdiepend onderzoek.

2.3.3 Actualiteit

Door het lectoraat wordt al lange tijd onderzoek gedaan naar incidenten. Het evalueren van incidenten vormt een belangrijke basis voor kennisontwikkeling. Het doel van dit thema is om veiligheidsregio's en andere crisispartners te laten leren van incidenten.

> **Evalueren van incidenten**

Evaluaties vormen een belangrijke basis voor kennisontwikkeling. Het lectoraat wordt soms, naar aanleiding van een bepaalde gebeurtenis gevraagd om een evaluatie uit te voeren en aanbevelingen te doen. Het lectoraat heeft zich een variëteit aan methoden eigen gemaakt waarmee het lectoraat in onderzoek en advisering maatwerk kan bieden (dilemma-methodiek, snelle kennismobilisatie en leertafels). Het streven is om in 2026 zo'n 2 extern gefinancierde evaluaties uit te mogen voeren, waarin een van de hiervoor genoemde methodieken wordt gehanteerd.

> **Casuïstiekonderzoek**

Jarenlang heeft het lectoraat het boek lessen uit crises en mini-crisis uitgebracht met daarin een beschrijving en beschouwing van bijzondere gebeurtenissen met als doel om te leren. Het stelt ons in zelf in staat om expertise op te bouwen en tegelijkertijd waardevolle lessen te delen met de praktijk en onderwijs. Met dit onderzoek zal het lectoraat deze traditie in aangepaste vorm voortzetten. In een jaaroverzicht zullen ongeveer 15 kleine en grote(re) gebeurtenissen van het jaar 2024/ 2025 beschreven en beschouwd worden aan de hand van een aantal kernthema's. In deze editie zullen in ieder geval enkele geweldsincidenten/ openbare orde incidenten opgenomen worden. Het thema extreem geweld en terrorisme is actueel en relevant voor crisisorganisaties, zeker gezien de recente ontwikkelingen op dit gebied (bijv. toename in explosies, maatschappelijke onrust als gevolg van (geo)politieke ontwikkelingen).

2.4 Relatie Strategische onderzoeksagenda 2023-2026

In onderstaande tabel worden de onderzoeken uit het lectoraatsplan Crisisbeheersing 2026 geplot in de strategische onderzoeksthema's van het NIPV.

	Niveau van publieke veiligheid	Veerkrachtige samenleving	Professionele respons	Beschermende omgeving
Strategische onderzoeksthema				
Datagedreven veiligheidsketen en crisismanagement		X	X	
Verbindend en situationeel leiderschap		X	X	
Grenzeloze en langdurige crisis		X	X	
Brandveilige samenleving				
Veilige energietransitie				
Gevolgen van klimaatverandering en – adaptatie		X	X	

3 Doorwerking en kennisdeling

De uitkomsten van ons onderzoek werken door in de beroepspraktijk. Het lectoraat Crisisbeheersing deelt ontwikkelde kennis met de beroepspraktijk door samen te werken in strategische allianties en op allerlei manieren kennis te verspreiden en uit te wisselen met professionals op het gebied van crisisbeheersing en andere relevante doelgroepen. Deze activiteiten en wat op dit gebied in 2026 staat te gebeuren, worden in dit hoofdstuk toegelicht.

3.1 Doorwerking

De kennis van het lectoraat Crisisbeheersing wordt verspreid op de volgende manieren.

- > Het publiceren van onderzoeksrapporten, kennisdocumenten, blogs, artikelen in tijdschriften en podcasts.
- > Lezingen door de lector en onderzoekers op symposia, netwerkbijeenkomsten en congressen.
- > Gesprekken op de werkvloer door lector en onderzoekers.
- > Presentaties en workshops over specifieke thema's op verzoek van netwerken, vakraden, individuele veiligheidsregio's en andere crisispartners.
- > Het organiseren van kennisdelingssessies om onderzoeksresultaten te delen. Denk hierbij aan kennissessies, workshops en masterclasses.
- > Het (mede)organiseren van congressen. Bijvoorbeeld het jaarlijkse congres Crisisbeheersing (20 mei 2026) in samenwerking met de Vakraad Risico- en Crisisbeheersing en het ISCRAM2026 (31 mei – 3 juni 2026).
- > Het participeren in vakraden en netwerken met betrekking tot crisisbeheersing.
- > Het attenderen op onderzoeksresultaten via de NIPV-website en (sociale) media, zoals LinkedIn.
- > Kennis uit onderzoeken verwerken in opleidingen, trainingen, oefeningen en opleidingsmateriaal (bijvoorbeeld het basisboek Crisisbeheersing en diverse e-learningen). Zie ook paragraaf 3.4.

3.2 Netwerken

Het lectoraat Crisisbeheersing is vertegenwoordigd in verschillende netwerken om kennis en kunde te kunnen ontwikkelen, ontwikkelde kennis en kunde binnen de beroepspraktijk te verspreiden en deze te toetsen. Onderstaande lijst geeft een impressie, maar is zeker niet uitputtend.

- > Expertgroep extreem geweld en terrorisme
- > Landelijke werkgroep Cyber
- > Vakraad Risico- en Crisisbeheersing

- > Vakraad Bedrijfsvoering
- > Vakraad Incidentbestrijding
- > Vakraad Hoofden HR
- > Vakraad Arbeidsveiligheid
- > Vakraad Duurzame inzetbaarheid
- > Netwerk risico- en crisiscommunicatie
- > Expertteam nafase
- > Gebruikersraad NL-Alert

3.3 Samenwerking

Voor het lectoraat Crisisbeheersing is het essentieel om samen met andere kennisinstituten en crisispartners kennis te ontwikkelen en te delen. Onderstaande lijst geeft een impressie, maar is zeker niet uitputtend.

Partner	Onderwerp
Infracapacity Alliance	Versterking bovenregionale samenwerking
Institut der Feuerwehr Noord-Rijn Westfalen	Europees Liaison project
Leger des Heils	Weerbaarheid
LOCC-KCR2	Versterking bovenregionale samenwerking
Nationaal coördinatiecentrum Brussel	Europees Liaison project
Nationaal Coördinator Terrorismedbestrijding en Veiligheid	Crisiscommunicatie, weerbaarheid, leergang nationale veiligheid
Nederlands Rode Kruis	Weerbaarheid
Slachtofferhulp Nederland	Weerbaarheid
Vereniging van Nederlandse Gemeenten	Diversen
WeerbaarNL	Weerbaarheid
Universiteiten en hogescholen	
Hogeschool Utrecht	Basisboek
Nederlandse Defensie Academie	Schaarste, leergang nationale veiligheid
Politieacademie	Leergang nationale veiligheid, grof en extreem geweld
Rijksuniversiteit Groningen	Weerbaarheid, Nafase
Saxion Hogeschool	Kennisdeling en -verspreiding algemeen (minor Publieke Veiligheid, basisboek)
Tilburg University	Weerbaarheid

Universiteit Leiden	Promotieonderzoek
University of Sydney	Informatietechnologie
Wageningen University & Research	Natuurbranden
Overige (rijks)kennisinstituten	
Centrum voor Veiligheid en Digitalisering	Cyber
Deltares	Klimaatveiligheid
KNMI	Klimaatveiligheid
Planbureau voor de leefomgeving	Klimaatveiligheid
RIVM	Diversen
TNO	Klimaatveiligheid, scenario's

3.4 Vertaling naar het onderwijs

Onderzoek en onderwijs zijn bij het NIPV met elkaar verbonden door curriculumontwikkeling, les- en leerstof, onderzoekers die als docent optreden, stagiaires, afstudeerders en promovendi. Onderzoeksresultaten geven aanleiding tot actualisatie of ontwikkeling van opleidingen.

Specifiek vanuit het lectoraat Crisisbeheersing zijn er goede contacten met de decaan Crisisbeheersing en decaan opleidingen crisisbeheersing van het NIPV die onder andere verantwoordelijk zijn voor de leergangen binnen het domein van crisisbeheersing. Vanuit het lectoraat wordt met gasdocentschappen bijdragen aan de opleidingen evalueren, leider CoPI, Operationeel Leider en de training digitale ontworping.

Voor de opleiding Master of Crisis and Public Order Management (MCPM) begeleiden de lector en onderzoekers uit het lectoraat studenten bij hun scriptie: bij het schrijven van het plan van aanpak, het verzamelen van data en het schrijven van hun scriptie. Een onderzoeker maakt onderdeel uit van de Wetenschapscommissie en boordeelt vanuit die rol ook de scripties. Daarnaast geven enkele onderzoekers les over onderwerpen als evalueren, methoden van onderzoek, Internationaal Vergelijkend Onderzoek (IVO), Team Resource Management (TRM) en intervisie, en beoordelen producten die voorkomen uit deze lessen.

Sinds een aantal jaren wordt door Saxion Hogeschool en het NIPV de minor Publieke Veiligheid: Brandweezorg en Crisisbeheersing verzorgd. Het lectoraat Crisisbeheersing is betrokken bij de uitvoering en begeleiding van studenten van deze opleiding.

Naast de betrokkenheid bij interne opleidingen, zijn onderzoekers ook betrokken bij enkele externe opleidingen. Denk hierbij aan de Leergang Nationale Veiligheid (LVN), de master Veiligheid en Digitalisering (CVD), de leergang Strategic Consultancy (Tilburg University), een bijeenkomst voor master en bacheloropleidingen (Leiden University) en het Safety and security lab (Saxion Hogeschool).

4 Personeel

4.1 Formatie lectoraat Crisisbeheersing

De formatie van het lectoraat Crisisbeheersing bestaat uit:

- > Lector (0.8 fte)
- > Associate lector (1 fte)
- > Onderzoeker-adviseur (3.67 fte)
- > Onderzoeksmedewerker (3.67 fte)
- > Trainer-adviseur (1 fte)
- > Manager (0.5 fte)

Om de ontwikkelde kennis te delen met en actueel te houden voor de doelgroepen maken twee kennismakelaars ook deel uit van het lectoraat Crisisbeheersing. Ook vindt er ondersteuning plaats door een secretaresse en een projectcoördinator. Ten slotte draagt een communicatieadviseur/ woordvoerder bij aan de positionering en zichtbaarheid van het lectoraat door middel van structurele communicatiestrategieën en activiteiten.

De activiteiten uit het lectoraatsplan en eventuele externe opdrachten worden uitgevoerd met de capaciteit uit de vakgroep, waarbij keuzes worden gemaakt in prioriteit. Als de capaciteit kwantitatief of kwalitatief niet toereikend is voor de uit te voeren onderzoeken, wordt externe expertise/capaciteit ingehuurd voor de duur van een project. Daarnaast kunnen soms collega's van de Vakgroep Brandweezorg en Datawetenschappen of vanuit het OCB (onderwijs) worden ingezet.

4.2 Inzet en ontwikkeling professionals

Het lectoraat ontwikkelt kennis door onderzoek dat wordt uitgevoerd door onderzoekers met diverse achtergronden en deskundigheden. Het vakgebied van crisisbeheersing is erg breed en kent meerdere specialismes, zoals crisiscommunicatie en scenariodenken. In de vakgroep werken daarom professionals met expertise op vakgebieden waaronder sociologie, bestuurskunde, psychologie, recht en criminologie. Er wordt aandacht besteed aan collega's die niet uit het werkveld komen om wegwijs te worden in de wereld van crisisbeheersing. Dit wordt onder andere gedaan door middel van werkbezoeken, maar ook door het inhoudelijke lectoraatsoverleg, waarin vakinhoudelijke thema's worden besproken en sprekers vanuit het werkveld worden uitgenodigd.

Voor het lectoraat Crisisbeheersing is het streven dat een of (bij voorkeur) twee onderzoekers een onderzoekslijn dragen, onder verantwoordelijkheid van de lector. De laatste jaren zijn hierin de eerste stappen al gezet door collega's te laten ontwikkelen binnen projecten. Het komende jaar wordt hier verder op ingezet.

Naast de inhoudelijke ontwikkeling van de professionals, wordt het komende jaar ook opnieuw ingezet op teamontwikkeling en persoonlijke ontwikkeling.

Als team zijn we eerder al gestart met een teamontwikkeling en hebben hiervoor Management Drives gebruikt. In 2026 gaan we hier een vervolg op geven. Op een praktische manier zullen we als team aan de slag gaan waarbij het inzetten en benutten van elkaars drijfveren om samen beter te presteren centraal staan. Hierbij zullen we bewust worden van ieders kracht en valkuilen zowel als individu en als team. Naast het inzetten van teamontwikkeling blijft er ruimte gereserveerd voor persoonlijke ontwikkeling. Dit zal individueel met medewerkers worden afgestemd.

5 Financiering

De activiteiten van het lectoraat Crisisbeheersing worden vanuit verschillende bronnen gefinancierd.

Rijksbijdrage (artikel 68)

De onderzoeken die het lectoraat Crisisbeheersing uitvoert in het kader van het lectoraatsplan 2026, worden voor het grootste deel gefinancierd uit de Rijksbijdrage die ten behoeve van onderzoek en contentontwikkeling voor het lectoraat Crisisbeheersing beschikbaar is. In 2026 betreft dit € 1.093.356, -.

Overig (artikel 70)

Voor derden zoals ministeries en private partijen voeren we op offertebasis onderzoeken in opdracht uit. Op basis van een afwegingskader met toetsingscriteria bepalen we of we een onderzoek(sopdracht) aannemen c.q. uitvoeren.

Daarnaast wordt een deel van onderzoeken gefinancierd vanuit subsidiestromen.

Bijlage 1: het lectoraat

Adriëlle de Haan is junior onderzoeker bij het lectoraat Crisisbeheersing (NIPV) en is sociaalpsycholoog. Binnen het lectoraat houdt zij zich vooral bezig met onderzoeken op het gebied van weerbaarheid, de nafase en extreem geweld en terrorisme. Daarnaast is zij actief in het kennisteam gedrag en publieke veiligheid van het NIPV.

Charlotte Boin is sinds 2021 onderzoeker bij het lectoraat Crisisbeheersing. Met een achtergrond in de sociologie is zij vooral gefascineerd door de wijze waarop sociale groepen reageren op crises. Naast haar werk bij het NIPV volgt ze een promotietraject bij de Universiteit Leiden.

Marte Luesink, onderzoeker bij het lectoraat Crisisbeheersing (NIPV), is politicoloog met 5 jaar werkervaring in onderzoek. Marte is tevens een parttime PhD kandidaat aan de Universiteit Leiden. Haar promotieonderzoek gaat over scenariodenken in crisissituaties. Binnen het lectoraat houdt zij zich vooral bezig met onderzoeken op het gebied van crisisprocessen, waaronder scenariodenken, planvorming en leiderschap.

Janne Landsman is junior onderzoeker bij het lectoraat Crisisbeheersing (NIPV). Ze studeerde criminologie en filosofie aan de Erasmus Universiteit Rotterdam en heeft onderzoekservaring op het gebied van ondermijning, georganiseerde misdaad en gebiedsgerichte opsporing in hechte gemeenschappen. Binnen het lectoraat richt ze zich vooral op maatschappelijke weerbaarheid, de gevolgen van stroomuitval en de ontwikkeling van noodsteunpunten.

Dr. René Terporten, medior onderzoeker bij het lectoraat Crisisbeheersing (NIPV), is (neuro)psycholoog met ruim twaalf jaar ervaring in het uitvoeren van onderzoek. In 2019 promoveerde hij op een proefschrift over de invloed van context op de verwerking van taal in de hersenen. De factor mens neemt René in zijn onderzoek binnen het lectoraat en in het kader van het programma Versterking Bovenregionale Samenwerking mee door te focussen op een systemische benadering van risico's en de coördinatie van crisispartijen.

Dr. Joyce Kox, onderzoeker bij het lectoraat Crisisbeheersing (NIPV) met een achtergrond in organisatie en strategie, en tien jaar onderzoekservaring op het snijvlak van crisisbeheersing en organisatievraagstukken. In juni 2024 promoveerde zij aan de Universiteit van Tilburg op een proefschrift over crisismanagement in familiebedrijven. Binnen het lectoraat houdt zij zich onder meer bezig met thema's als extreem geweld en terrorisme, organisatievraagstukken binnen crisisorganisaties en incidentevaluaties.

Mr. Frank Cools, onderzoeker bij het lectoraat Crisisbeheersing (NIPV) heeft een staats- en bestuursrechtelijk achtergrond. Binnen de wereld van rampenbestrijding en crisisbeheersing heeft hij (operationele) werkervaring op gemeentelijk, provinciaal en landelijk niveau. Zijn focus ligt op de bestuurlijke aspecten van de regionale-, en landelijke crisisorganisatie.

mr. Edith Leentvaar MCPM, senior onderzoeker bij het lectoraat Crisisbeheersing. Zij heeft ervaring in diverse functies binnen gemeente, Openbaar Ministerie en veiligheidsregio (brandweer, GHOR, crisisbeheersing) en als onderzoeker bij de Onderzoeksraad voor Veiligheid in de evaluatie Aanpak coronacrisis. Binnen het lectoraat houdt zij zich onder meer bezig met thema's als evalueren, casuïstiek en ontwikkelingen en met overkoepelende onderwerpen zoals het samenstellen van een doctrine voor crisisbeheersing en de redactie van het Basisboek Crisisbeheersing. Vanuit het lectoraat is zij als docent betrokken in de MCPM en de Leergang Nationale Veiligheid.

Dr. Marije Bakker, senior onderzoeker bij het lectoraat Crisisbeheersing (NIPV), is sociaalpsycholoog met zo'n 13 jaar werkervaring in onderzoek. In 2018 promoveerde zij op een proefschrift over de invloed van risico- en crisiscommunicatie op de zelfredzaamheid van burgers. Binnen het lectoraat houdt zij zich vooral bezig met onderzoeken op het gebied van weerbaarheid, risico- en crisiscommunicatie en de nafase. Ook is zij als docent betrokken in de MCPM.

Dr. Vina Wijkhuijs, senior onderzoeker bij het lectoraat Crisisbeheersing, is bestuurskundige en rechtssocioloog met ruim 30 jaar ervaring in het doen van onderzoek. Sinds zij vanaf 2011 bij het lectoraat Crisisbeheersing werkzaam is, houdt zij zich bezig met incidentevaluaties, het samenstellen van de jaarboekenreeks 'Lessen uit crises en mini-crisis' en onderzoeken op het gebied van de gevolgen van de klimaatverandering.

Dr. ir. Willem Treurniet, senior onderzoeker bij het lectoraat Crisisbeheersing (NIPV), combineert sociale en technische wetenschap. In 2022 promoveerde hij op een proefschrift over de waarde van het delen van informatie in netwerksamenwerking. Binnen het lectoraat houdt hij zich vooral bezig met netcentrische samenwerking in het algemeen en met versterking van bovenregionale samenwerking in het bijzonder. Binnen het NIPV is hij daarnaast als landelijk adviseur netcentrisch werken werkzaam vanuit het Centrum Ondersteuning Landelijke Slagkracht.

Laurens van der Varst, senior onderzoeker bij het lectoraat Crisisbeheersing (NIPV), is politicoloog met ruim vijftien jaar werkervaring op het gebied van veiligheid en crisismanagement. Binnen het lectoraat houdt hij zich bezig met onderzoek naar de aanpak van digitale verstoringen, crisisleiderschap en weerbaarheid.

Dr. Menno van Duin, lector Crisisbeheersing (NIPV), is socioloog en bestuurskundige en ruim 40 jaar werkzaam op het terrein van rampenbestrijding en crisisbeheersing. Na zijn proefschrift Van rampen leren (1992) was hij betrokken bij een groot aantal evaluaties, studies, de reeks Lessen uit crises en mini-crisis, en adviestrajecten.

Elly Buijs, kennismakelaar bij het lectoraat Crisisbeheersing (NIPV), heeft in 25 jaar ervaring opgedaan in diverse functies binnen het NIPV. Momenteel is zij als kennismakelaar verbonden aan het lectoraat Crisisbeheersing, lectoraat Energie- en Transportveiligheid (ETV) en programma Klimaatveiligheid. Als kennismakelaar richten we ons op het duiden, borgen en verbinden op het gebied van kennis

Doke Kuijer-Slobbe, kennismakelaar bij de vakgroep Crisisbeheersing (NIPV) en daarmee verbonden aan de lectoraten Crisisbeheersing en Energie- en transportveiligheid. Is bestuurskundige en heeft bij diverse organisaties ervaring opgedaan in zowel

kennismanagement, uitvoeringspraktijk, onderzoek als onderwijs op de terreinen van crisisbeheersing, integrale veiligheid en politiewerk. Als kennismakelaar richten we ons op de doorwerking van kennis bij onze doelgroepen, door een rol te spelen bij het duiden, borgen en verbinden hiervan.

Charlotte van Deursen, teammanager, met 14 jaar leidinggevende ervaring waarbij de laatste 3 jaar binnen het vakgebied Crisisbeheersing. Mijn leiderschapsstijl is coachend en verbindend en waarbij het versterken van de teamdynamiek door open communicatie, vertrouwen en het benutten van ieders talenten centraal staat.

Daarnaast vindt ondersteuning plaats door Andrieke Teeuw (secretaresse), Judith Sonneveld (projectcoördinator) en Maaïke van Dam (woordvoerder/ communicatieadviseur).